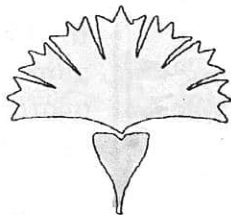

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

δρχ. 200

Απρίλιος 2000

αρ. φύλλου 75

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77, τηλ. 3822315, fax 3819887

Το «αφύσικο» εκλογικό αποτέλεσμα έχει τη (δυστυχώς) θλιβερή εξήγησή του

Το αποτέλεσμα των εκλογών κατέπληξε ακόμη και αυτούς που το επιδίωξαν. Ήχησε δυσάρεστα ακόμη και σε πολλούς από τους ψηφοφόρους των νικητών. Και πράγματι είναι πολύ ανησυχητικό, σχεδόν, σε όλους, ακριβώς γιατί ήταν, σε πρώτη ματιά τουλάχιστον, αφύσικο. Σα φούσκα παρατεντωμένη, που ετοιμάζεται να εκραγεί...

Ακούστηκαν και γράφτηκαν πολλές εξηγήσεις, που σχεδόν όλες φαίνονται, εκ των υστέρων βέβαια, λογικές: η αναπόφευκτη πώλωση (δεν ήταν, άλλωστε μικρό πράγμα 10-15 χιλ. «στελεχών» να χάσουν ή να κερδίσουν τον παράδεισο των δισεκατομμυρίων της διαχείρισης), ο τρομακτικός ρόλος των Μ.Μ.Ε., που, με το αζημίωτο, πέταξαν και το τελευταίο φύλλο συκής και οργίασαν ως όργανα ξέφρενης προπαγάνδας στα «πρωτοσέλιδα» τους: η απουσία πραγματικά αντιπολιτευτικών κοινοβουλευτικών κομμάτων (εκτός του Κ.Κ.Ε., που όμως η ιστορία, η ιδεολογία και η τακτική του δρουν αυτοπεριοριστικά), που αυτοϋπονομεύτηκαν αφήνοντας να εννοηθεί μια μελλοντική συνεργασία τους με το ΠΑΣΟΚ: η αδυναμία των μικρότερων ή ο αποκλεισμός τους (από του) να ακουστεί ευρύτερα μια άλλη, πραγματικά, φωνή και πρόταση (εκτός από ένα που διέθετε, άγνωστο αντί ποίου και πόσου τιμήματος, ευρύτατη τηλεοπτική και έντυπη κάλυψη, παρά τις ανοησίες των λεγομένων του, και που γι' αυτό διασώθηκε) κ.λπ. κ.λπ.

Η κύρια όμως εξήγηση του πραγματικά παράλογου φαινομένου, να συγκεντρώσουν οι δύο εκδοχές (προσώπων) του νεοφιλελευθερισμού της παγκοσμιοποίησης το 87 % (!) του εκλογικού σώματος, επιμελώς αποσιωποήθηκε. Γιατί δεν είναι δυνατόν να μην το γνωρίζουν οι «έγκυροι» αναλυτές. Η εξήγηση είναι, λοιπόν, άλλη. Δυσάρεστη και θλιβερή, ίσως μάλιστα σε πρώτη ματιά απογοητευτική. Και αυτή είναι η παγκοσμιοποίηση! Η παγκοσμιοποίηση, όπως αυτή εκδηλώνεται άμεσα με την πρόσδεση μας στην ΕΟΚ και την ΟΝΕ της.

(συνέχεια 6ση σελ. 2)

Η 10^Η ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΛΕΟΝ

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Η προεκλογική περίοδος πέρασε και, όπως δείχνει το εκλογικό αποτέλεσμα, με το 87% του εκλογικού σώματος να έχει ψηφίσει αυτούς, που δεδηλωμένα υποστηρίζουν την καταστροφή του, φαίνεται σαν η μεγάλη πλειοψηφία να ελπίζει σε θαύματα ανάλογα με τις προεκλογικές τους διαφημίσεις.

ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Όμως η πραγματικότητα είναι πλέον παρούσα και είναι αδήριτη. Θριαμβολογούν για τους εκλεκτούς τους οι «προστάτες». Όλος ο εσμός, από τον Κλίντον έως το Σολάνα, από τους «εταίρους» έως τους Τούρκους. Ιδιαίτερα ανακουφισμένοι για τους Σημίτη-Γιωργάκη, που εξασφαλίζουν στις ΗΠΑ τα στρατηγικά τους συμφέροντα στο Αιγαίο με την αποδοχή της ανάδειξης της Τουρκίας ως τοπικού χωροφύλακα. Η χώρα μας να καταστεί δορυφόρος της Τουρκίας, υπό τον μανδύα της ελληνοτουρκικής «προσέγγισης», με παραχωρήσεις εθνικής κυριαρχίας σε βραχονησίδες, εναέριο και θαλάσσιο χώρο, με την Κύπρο όμηρο της Τουρκίας, με την αναγνώριση των κατεχομένων ως κράτους. Γι' αυτό ο Γιωργάκης (αυτός ο εκλεκτός της Ολμπράιτ, ο, κατά την ίδια, wonderful man) είναι ακλόνητος Υπουργός Εξωτερικών. Οι Αμερικανοί βιάζονται να εκμεταλλευθούν τα πετρέλαια του Αιγαίου.

ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

«Πρώτα ο άνθρωπος» διαφήμιζε ο Σημίτης. Και γι' αυτό θα «λύσει» το ασφαλιστικό, όπως ακριβώς εντέλλονται οι «εταίροι». Όχι βέβαια επειδή ενδιαφέρεται κανείς απ' αυτούς για την δημόσια ασφάλιση αλλά για την εισαγωγή της ιδιωτικής ασφάλισης.

(συνέχεια 6ση σελ. 3)

Το «αγύσιν» ευλογιού αποτέλεσμα

(συνέχεια από σελ. 1)

Ο περισσότεροι Έλληνες άρχισαν, ήδη, να βιώνουν τα αποτελέσματα της. Ανεργία, ανασφάλεια, φόβος για επικείμενη ανέχεια, υποβάθμιση σε κάθε τομέα της ζωής τους, στο σχολείο, στην υγεία, στις συγκοινωνίες, στην επικοινωνία, στην ψυχαγωγία τους. Πολλοί ακόμη διαισθάνονται ότι τα πράγματα θα πάνε ακόμη χειρότερα γι' αυτούς και τα παιδιά τους. Αισθάνονται ότι πνίγονται ή ότι θα κινδυνεύσουν να πνιγούν. Και έτσι πανικόβλητοι «πιάστηκαν από τα μαλλιά τους» για να σωθούν.

Λίγο νωρίτερα είχαν στραφεί στα λαχεία, στα στοιχήματα, στο χρηματιστήριο. Κι τώρα, στις εκλογές, σα μόνη παρηγοριά, συνειδητά ή ασυνείδητα, με δικαιολογίες ή όχι, στράφηκαν εκεί που νόμισαν ότι θα εξασφάλιζαν μια κάποια προστασία για τώρα ή για το μέλλον. Προεγγράφησαν λοιπόν, στις λίστες των πελατών των «δυνατών» για ένα διορισμό, μια άδεια, μια προστασία από την τράπεζα ή την εφορία. Και αυτό, είτε είχαν προηγηθεί υποσχέσεις και εκβιασμοί (και από τους δύο) είτε όχι!

Ξέχασαν, έτσι, τι πίστευαν, τι έλεγαν λίγο πριν και για τους δυο και ξεχύθηκαν με πράσινες ή κυανές σημαίες, για να εξασφαλίσουν έστω και το απείκασμα μιας κάποιας ασφάλειας.

Θρίαμβος της παγκοσμιοποίησης

Ο πρώτος πολιτικός θρίαμβος της μανιοκαταθλιπτικής, ξέφρενης νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης πάνω στα θύματα της: να τα αναγκάσουν, με τη «θέλησή» τους μάλιστα, να φιλούν τα χέρια των δημίων τους!

Το φαινόμενο είναι εύκολα κατανοητό και, ψυχολογικά, δικαιολογημένο. Η προοπτική μιας άμεσης, ελπιζόμενης «λύσης» έσβησε κάθε προβληματισμό και ακύρωσε κάθε προηγούμενη σκέψη για αναζήτηση πραγματικής λύσης, που ούτως ή άλλως δε θα είναι άμεση και που, ακόμα χειρότερα, συνεπάγεται και κάποιο άμεσο κόστος.

Και αυτά τα ξέρουν, βέβαια, οι σχεδιαστές ή οι απολογητές της παράλογης παγκοσμιοποίησης. Γι' αυτό άλλωστε διαλαλούν πως στοχεύουν σε κοινωνίες των 2/3.

Δεν είναι λάθος τους. Αντίθετα, Μ' αυτό επιδιώκουν να τρομάξουν τους πολλούς και να τρέχουν να προλάβουν με όποιο μέσο, και κυρίως με το να μην εκτίθενται ως αντιφρονούντες, να είναι με τα, τάχα, 2/3 και όχι με το 1/3, που θα περιθωριοποιηθεί. Μεγαλοφυές!

Δεν έχει, φυσικά, καμμία σημασία ουσιαστική το ποιος από τους δύο κέρδισε τις εκλογές, ούτε ποια μέσα μεταχειρίστηκαν, ούτε καν πόσο επιτυχημένα

έπαιξαν το «αμφίρροπο» παιχνίδι με το τόσο επιτυχημένο, πρόσκαιρο βέβαια, συνολικό τους αποτέλεσμα, που ήταν άλλωστε (κατά την ομολογία του Ρέπα!) και ο επιδιωκόμενος σκοπός τους, δηλ. το αθροιστικό 87%. Γι' αυτό και τα αφήνουμε σ' αυτούς που άμεσα ή έμμεσα στηρίζουν αυτό το σύστημα και το πολιτικό του παιχνίδι.

Ερωτήματα

Αν έτσι έχουν τα πράγματα, ανακύπτουν αναπόφευκτα πολλά ερωτήματα, όπως:

Πόσο μπορεί να διαρκέσει ένα τέτοιο φαινόμενο; Η επιδίωξη ατομικής «λύσης» σε συνθήκες συνεχώς επιδεινούμενης κατάστασης με την ταυτόχρονη εμφάνιση ρωγμών, παγκόσμια, στο σύστημα και ανοιχτής αμφισβήτησης του θα είναι αναγκαστικά πρόσκαιρη; Οι συνεχείς αυξανόμενες πρακτικές αντιδράσεις και θεωρητικές αναλύσεις τους θα επιταχύνουν τη συνειδητοποίηση της αναγκαιότητας στροφής προς πραγματικές λύσεις;

Πώς αυτή η συνειδητοποίηση κι η συνακόλουθη δράση μπορεί να επιταχυνθεί, πριν να φθάσουμε στο τέλος «του κακού της σκάλας» και την αναγκαστική ανάδραση; Θα τα δούμε και θα τα εξετάσουμε.

Δυστυχώς ή ευτυχώς, πάντως, η κυβερνητική πολιτική θα είναι (από τις πρώτες κιόλας μετεκλογικές μέρες το έδειξε) τέτοια σε όλους τους τομείς και η αναγκαστική προσγείωση από τις φρούδες ατομικές «ελπίδες» θα είναι τόσο απότομη, που τα πολλά που έχουμε να πούμε και να κάνουμε να γίνουν πιο εύκολα και, επιτέλους, ελπιδοφόρα, και, ελπίζουμε..., πιο αποτελεσματικά

ΣΧΟΛΙΑ**Ο Ευάγγελος**

Τα ήθη του ΠΑΣΟΚ δε φαίνονται μόνο στον τρόπο που εξαγόρασε τους ψηφοφόρους. Φαίνονται και στο μοίρασμα των υπουργείων. «θα μιλήσω μετά την ανακοίνωση του Υπουργικού Συμβουλίου», είπε ο Ευάγγελος Γιαννόπουλος, εκβιάζοντας ότι θα βγάλει πολλά άπλυτα στη φόρα, αν ο Σημίτης δεν τον κάνει υπουργό!

Ο Σημίτης δεν τον έκανε και ο Ευάγγελος (το νούμερο) σιώπησε! Απλώς θα γκρινιάζει από δω και πέρα...

Πάλης ξεκίνημα!

Χαράς ευαγγέλια για την Αριστερά, όπου... προσχωρούν οι Ευάγγελοι και άλλοι μη υπουργοποιηθέντες. Μη μου πείτε ότι δε θα σπεύσουν πολλοί να... αναλύσουν τα λεγόμενά τους ή να συζητήσουν σοβαρά μαζί τους!

Η 10^η ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΛΕΟΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

(συνέχεια από σελ. 1)

Κανείς δεν έχει αποδείξει ότι η δημόσια ασφάλιση δεν είναι βιώσιμη, απλώς κινδυνολογούν. Με την επιστροφή των χρημάτων, που ως τώρα έχουν λεηλατήσει το κράτος, οι τράπεζες και οι εργοδότες από τους ασφαλισμένους, αρκούν για τη συντήρηση των ταμείων τους για πολλά χρόνια. Η υποκρισία τους αποδεικνύεται από το γεγονός ότι θέλουν να βάλουν στο χέρι τα αποθεματικά των Ταμείων με την μετατροπή τους σε μετοχές-φούσκες σε συνδυασμό με την άλλη εντολή για τις «ελαστικές» εργασιακές σχέσεις, που θα περιορίσει δραστικά τα ασφάλιστρα. Θα κληθούν οι ασφαλισμένοι να πληρώνουν υψηλότερα ασφάλιστρα, να αυξηθεί η ηλικία συνταξιοδότησης και να μειωθούν οι συντάξεις.

ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Άλλη όψη της «στροφής προς την κοινωνία και τον άνθρωπο» είναι η «ελαστικοποίηση» των εργασιακών σχέσεων, που έχουν διαμηνύσει οι «εταίρου». Δηλ. η κατάργηση πληρωμής των υπερωριών, η αύξηση των ωρών εργασίας, η κατάργηση των ορίων απόλυσης, η καθιέρωση μειωμένου και διακεκομμένου ωραρίου και η επιβολή του όρου «απασχολήσιμου». Η ανεργία θ' αυξηθεί και το εισόδημα των εργαζομένων θα μειωθεί στο όνομα της «διατηρησιμότητας». Θα διευρυνθεί η «μαύρη» εργασία και η ομηρία των εργαζομένων.

Εγγύηση για τη επιτυχή διεκπεραίωση της πολιτικής αυτής, προς όφελος του κεφαλαίου, είναι ο νέος εξωκοινοβουλευτικός υπουργός Εργασίας & Κοινωνικών Ασφαλίσεων, εκ των εξ απορρήτων του Σημίτη.

ΟΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ-Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Οι μετοχοποιήσεις (δηλ. οι ιδιωτικοποιήσεις) του 49 % των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών δεν αρκούν πλέον στο χρηματιστικό και τραπεζικό κεφάλαιο. Απαιτεί την πλήρη ιδιωτικοποίησή τους, με τρόπο όμως ώστε να μην πληρώσει τα τεράστια περιουσιακά τους στοιχεία (π.χ. ΔΕΗ, ΟΤΕ, Ολυμπιακή, ΕΥΔΑΠ), δηλ. με εκχώρηση της διοίκησης τους σε ιδιώτες, με μακροχρόνια ενοικίαση τους κ.λ.π. Όχι βέβαια επειδή οι δημόσιες επιχειρήσεις είναι ελλειμματικές ή αντισταθμιστικές (αυτό είναι στο χέρι κάθε κυβέρνησης με την τιμολογιακή και κοινωνική πολιτική της), αλλά γιατί έτσι το κεφάλαιο θ' αποκομίσει τεράστια κέρδη, εκμεταλλευόμενο

τους μονοπωλιακούς τομείς που κατέχουν οι δημόσιες επιχειρήσεις. Το κράτος δε θα μπορεί για λόγους εθνικούς, οικονομικούς ή κοινωνικούς να διατηρεί χαμηλά τα τιμολόγια τους.

Η μονόπλευρη λιτότητα και τα υπερκέρδη θα είναι μόνιμο χαρακτηριστικό της οικονομικής πολιτικής, που «υποδεικνύουν» όλα τα κέντρα του διεθνούς «παγκοσμιοποιημένου» κεφαλαίου. Υπερκέρδη που όμως δεν κατευθύνονται σε παραγωγικές επενδύσεις, αλλά σε χρηματιστηριακό και τραπεζικό «τζόγο», που τελικό αποτέλεσμα έχει τη συρρίκνωση της οικονομίας μας.

Ο αγροτικός τομέας θα γνωρίσει ακόμη χειρότερες μέρες. Η βιομηχανική παραγωγή θα περιορισθεί, με συνέπεια τη μείωση των εξαγωγών και την αύξηση των εισαγωγών, δηλ. αύξηση του δανεισμού και των χρεών.

Το Χρηματιστήριο ως «ώριμη αγορά» θα έχει την τύχη αυτών της Πορτογαλίας και Ισπανίας, δηλ. θα πάρει την κατιούσα, ώστε να μαζέψουν όσες μετοχές απέμειναν στα χέρια των αφελών.

Εγγύηση για την πιστή εφαρμογή όλων αυτών είναι ο εκλεκτός του μεγάλου κεφαλαίου κ. Γιάννος

ΠΑΙΔΕΙΑ

Θα συνεχισθεί, πιθανόν με ηπιότερους τόνους, η «μεταρρύθμιση», δηλ. η πολιτική αφελληνισμού και υποβάθμισης της Εκπαίδευσης. Στόχος η παραγωγή ατόμων, χωρίς ίχνος ανθρωπιστικής και πολιτιστικής παιδείας, χωρίς ιστορική μνήμη ώστε να είναι ευάλωτα σε εξαρτήσεις και ανίκανα να λειτουργούν και ν' αντιδρούν ως πολίτες. Εγγύηση γι' αυτό αποτελεί ο διορισμός ως υπουργού Παιδείας του εκλεκτού του συγκροτήματος Λαμπράκη κ.Ευθυμίου. Ένα δεύτερο σκάνδαλο μετά το διορισμό του κ.Ψυχάρη στο Αγιο Ορος.

ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Κανείς δε μίλησε ακόμη για την αναθεώρηση του Συντάγματος επειδή μέσω αυτής θα επικυρωθεί και θα κατοχυρωθεί όλη αυτή η αντιλαϊκή και ενδοτική πολιτική, όπως οι ιδιωτικοποιήσεις ακόμη και στον τομέα της Ανώτερης και Ανώτατης Παιδείας, οι περιορισμοί συλλογικών και ατομικών ελευθεριών, που αφορούν δικαιώματα απεργιακών αγώνων και εργασιακών σχέσεων. Είναι πιθανόν μέχρι και ζητήματα που αφορούν θέματα περιορισμού της εθνικής κυριαρχίας να ενσωματωθούν σ' αυτήν.

ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Η αύξηση της εκλογικής δύναμης των δύο μεγάλων κομμάτων δεν πρέπει να ερμηνευτεί ως αύξηση του κύρους τους και της αξιοπιστίας τους. Αντιθέτως.

Το ΠΑΣΟΚ λειτούργησε καθαρά ως ένας μηχανισμός εξαγοράς συνειδήσεων. Εξαγοράστηκαν όχι μόνο ψηφοφόροι, αλλά και ραδιοφωνικοί και τηλεοπτικοί σταθμοί, υποψήφιοι βουλευτές άλλων κομμάτων, ακόμη και ολόκληρα μικρά κόμματα, όπως οι Κυνηγοί και ο Ολυμπισμός, που κάλεσε από τηλεοράσεως τους ψηφοφόρους του να ψηφίσουν ΠΑΣΟΚ, αφού είχε υποβάλει ο ίδιος υποψηφιότητα. Αλλά και από τους υποψήφιους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ επεκράτησαν εκείνοι που είχαν μεγαλύτερη δυνατότητα «παροχής υπηρεσιών» μέσω της κυβερνητικής εξουσίας και των εοκικών κονδυλίων. Λογικό, λοιπόν, είναι στη νέα κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑΣΟΚ να είναι ενισχυμένοι οι σημιτικοί.

Δεν έμεινε κρυφή η αγωνία των ξένων για την επιτυχία των εκλεκτών τους. Αμερικανοί, Δυτικοευρωπαίοι και ... Τούρκοι ζητωκραύσαν για τις εκλογικές προτιμήσεις του ελληνικού λαού. Ιδίως οι τελευταίοι για την προσωπική επιτυχία του δικού τους, του Γιωργάκη στην Α' Αθήνας.

Παρ' όλ' αυτά ο Σημίτης αναμένεται ν' αμφισβητηθεί περισσότερο από ποτέ. Οι προεκλογικές του υποσχέσεις θα αποδεικνύονται κακόγουστα ανέκδοτα μπροστά στην πραγματικότητα της ΟΝΕ (π.χ. την επομένη των εκλογών ανακοινώθηκε η απόλυση 300 εργαζομένων από το εργοστάσιο της SOFTEX στη Δράμα). Οι ριγμένοι τέως υπουργοί είναι έτοιμοι να εκφράσουν τους δυσαρεστημένους, όπως ο Βενιζέλος «το όλον ΠΑΣΟΚ». Αλλά και ο Τσοχατζόπουλος έσπευσε να διαχωρίσει τη θέση του, δηλώνοντας ότι πρέπει να αναδειχτεί το «κοινωνικό πρόσωπο» του ΠΑΣΟΚ, οχυρωμένος πίσω από το Υπουργείο Άμυνας. Εάν οι ξένοι προστάτες κρίνουν ότι η παραμονή του Σημίτη στην πρωθυπουργία δεν τους βολεύει πια, η αποπομπή του θα γίνει με την κίνηση ενός δακτύλου και ο ίδιος ο Σημίτης θα ξεχαστεί ως ένας ασήμαντος υπάλληλος.

Η Ν.Δ. προσπάθησε να πείσει στην αρχή ότι θα είναι κάτι διαφορετικό από το ΠΑΣΟΚ. Όσο προχωρούσε, όμως, ο προεκλογικός αγώνας προτιμούσε να δίνει εξετάσεις καλής διαγωγής στους ξένους. Έτσι, τα εθνικά θέματα χάθηκαν στο δρόμο, το ζήτημα της διαφθοράς ξεχάστηκε και η κριτική περιορίστηκε στα πλαίσια ενός «εσωκομματικού» πλαισίου. Η Ν.Δ. ήταν άλλο ένα μαγαζί, που μοίραζε υποσχέσεις για θέσεις εργασίας και άλλες εξυπηρετήσεις. Ένα

μικρό, όμως, μέρος του ποσοστού της είναι ψήφοι εκδίκησης προς το ΠΑΣΟΚ πάσης προελεύσεως. Το επιχείρημα ότι η πόλωση αποδεικνύει την ύπαρξη σημαντικών ιδεολογικών και πολιτικών διαφορών μεταξύ ΠΑΣΟΚ και Ν.Δ. είναι τόσο σοβαρό όσο και αυτοί που το διατυπώνουν.

Περίεργως, ο ηττημένος των εκλογών Κ. Καραμανλής θ' αμφισβητηθεί λιγότερο ως αρχηγός του κόμματος του από το νικητή Κ. Σημίτη. Μπορεί να περιμένει την επόμενη φορά. Γιατί η ΟΝΕ και η παγκοσμιοποίηση θα επιβάλουν στην Ελλάδα ένα κατακλυσμό από αντιλαϊκά μέτρα και η παρουσία μιας «σοσιαλιστικής» κυβέρνησης κρίνεται ακόμη απαραίτητη, για να ελαχιστοποιεί τις αντιδράσεις. Όταν το ΠΑΣΟΚ ολοκληρώσει την υλοποίηση του προγράμματος της Ν.Δ., τότε ο Κ. Καραμανλής θα μπορεί να γίνει πρωθυπουργός!

Το ΚΚΕ διетήρησε την εκλογική του δύναμη κι αυτό είναι επιτυχία του. Αν, όμως, ληφθεί υπ' όψη η σημαντική οργανωτική του ανάπτυξη από το '96 έως σήμερα και το 8% των ευρωεκλογών, είναι φανερό ότι το ΠΑΣΟΚ λεηλάτησε και τον περίγυρο του ΚΚΕ. Εξ' άλλου το αποτέλεσμα είναι πολύ πίσω από τον εκλογικό στόχο του κόμματος.

Η δημιουργία «λαϊκού μετώπου» απέτυχε, αφού η «διεύρυνση», ιδιαίτερα στο πρόσωπο της κ. Κανέλλη, δεν ήταν καθόλου πειστική.

Στο ΣΥΝ η κρίση είναι προ των πυλών. Οι σημιτικοί του κόμματος βιάζονται να πάνε στο ΠΑΣΟΚ, για να προλάβουν να ωφεληθούν από τη διαχείριση της κυβερνητικής εξουσίας. Για τα κονδύλια της ΕΟΚ δεν γεννάται θέμα, γιατί είναι ήδη προνομιακοί αποδέκτες τους. Ο Βούγιας και οι λοιποί ευτελείς είναι απλώς οι προπομποί. Είναι πολλοί ακόμη (Δαμανάκη, Παπαγιαννάκης κ.λπ.) που περιμένουν να βγει το φίδι από την τρύπα ή μια καλύτερη πρόταση από το ΠΑΣΟΚ.

Όταν αποχωρήσουν οι «εκσυγχρονιστές» από τον ΣΥΝ, περισσεύει και ο ρόλος του Ν. Κωνσταντόπουλου ως ισορροπιστή. Αλλά και όσοι μένουν πρέπει να ξεκαθαρίσουν, κάποια στιγμή, αν είναι αντιπολίτευση ή συμπολίτευση Αν είναι υπέρ του συστήματος, της ΕΟΚ, της ΟΝΕ, της παγκοσμιοποίησης ή κατά. Πρέπει να διαλέξουν στρατόπεδο.

Το ΔΗΚΚΙ απεδείχθη το πιο ευάλωτο στην έξαρση του δικομματισμού, παρότι έκανε σημαντική διεύρυνση με μεσαία στελέχη του ΠΑΣΟΚ κι άλλους, που ως υποψήφιοι βουλευτές διέθεταν εκλογική πελατεία. Απέτυχε, γιατί δεν είχε

οργάνωση ούτε ιδεολογία, παρά μόνο μια συνεπή πολιτική γραμμή κατά των 2 μεγάλων κομμάτων. Οπωσδήποτε είναι άδικο με τόσες ψήφους να μένει έξω από τη Βουλή και το χειρότερο για το ΔΗΚΚΙ είναι πως το ενδεχόμενο να έχει την πορεία της ΠΟΛ.ΑΝ. δεν είναι το λιγότερο πιθανό.

Λίγα λόγια παραπάνω για τη Α.Π.Ε., γιατί δεν έχουμε ξαναγράψει γι' αυτήν. Ο πρόεδρος της Μ. Χαραλαμπίδης θα μπορούσε να είναι άλλη μια γελοιογραφία δίπλα στο Βασίλη Λεβέντη. Κατακεραυνώνει σήμερα την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, όταν μέχρι πέρσι και επί 20 χρόνια την ψήφιζε ! Ισχυρίζεται ότι στο ΠΑΣΟΚ μόνο ο Α. Παπανδρέου μπορούσε ως ένα βαθμό να παρακολουθήσει τις αναλύσεις του ! Ισχυρίζεται ότι η Εγνατία, όση έγινε, είναι δικό του έργο ! Προεκλογικά γυρνούσε την Ελλάδα και έφτιαχνε γεφύρια και ποτάμια ! Ισχυριζόταν ότι θα βγει τρίτο κόμμα, εννοώντας ότι την άλλη φορά θα είναι κυβέρνηση ! Έτσι μάζεψε διάφορους ως στελέχη και υποψήφιους και οπωσδήποτε αρκετές ψήφους, είναι φανερό, όμως, ότι από τις 10 Απριλίου και μετά έχει πρόβλημα.

Αλλά πρέπει να μιλήσουμε και σοβαρά γι' αυτόν, γιατί στο μέτρο των δυνάμεων του συμβάλλει στη γενικότερη σύγχυση. Εμφανίζεται ως υπερπατριώτης, την ίδια στιγμή που είναι υπέρμαχος της ΕΟΚ, όταν η ΕΟΚ είναι εναντίον μας σ' όλα τα εθνικά μας θέματα. Αθώνει, μάλιστα, την ΕΟΚ για τον κατήφορο της Ελλάδας, αποδίδοντας ευθύνες μόνο στους Έλληνες πολιτικούς, που δε διαχειρίζονται σωστά τα κοινοτικά χρήματα ! Γίνεται υπέρμαχος της περιφεριοποίησης της Ελλάδας (10 περιφέρειες με δική τους εξουσία) την ίδια στιγμή που οι υπάλληλοι της παγκοσμιοποίησης επιδιώκουν φανερά τον τεμαχισμό των κρατών (βλέπετε άρθρο στη σελ. 7).

Το Α.Σ.Κ.Ε. στις Εκλογές

Το Α.Σ.Κ.Ε. δεν πήγε καλά στις εκλογές ή μάλλον πήγε άσχημα. Το ότι γυρίσαμε στα επίπεδα του 1996 (λίγο πάνω από 2000), και το ότι «άλλο Ευρωεκλογές και άλλο οι Εθνικές εκλογές», όπου είχαμε, μετά από πολλά χρόνια, πάρει περίπου 10.000, δε μπορεί να μας κάνει ευχαριστημένους. Το ίδιο ισχύει και για το ότι όλοι, εκτός του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ., είχαν σημαντικές απώλειες.

Είναι αλήθεια, βέβαια, ότι το Α.Σ.Κ.Ε. δεν ενδιαφέρεται ιδιαίτερα για τις εκλογές. Άλλωστε είναι γνωστό ότι η κύρια δραστηριότητα μας, η ενημέρωση των πολιτών, οι αναλύσεις -

προτάσεις και οι διάφορες εκδηλώσεις μας γίνονται σε μη προεκλογικές περιόδους. Αυτά, όμως, δεν σημαίνουν πως η συμμετοχή μας στις εκλογές δεν έχει ειδική σημασία. Στη διάρκειά τους η φωνή μας ενδιαφέρει πιο πολλούς και σε σχέση με τους στόχους μας είναι, θεωρητικά, πιο αποτελεσματική. Και ένα καλό εκλογικό αποτέλεσμα μας κάνει ευκολότερα αποδεκτούς και ευρύτερα αναγνωρίσιμους, ενώ ένα δυσάρεστο αναγκαστικά επενεργεί περιοριστικά, πέρα από το ότι κάνει πιο δύσκολη την αντιμετώπιση των, ούτως ή άλλως, δυσκολιών μας, όπως την εξόφληση του οικονομικού εκλογικού χρέους μας, που ανέρχεται σε περίπου 4.000.000 δρχ.

Εννοείται, φυσικά, ότι όλα τα παραπάνω δεν επηρεάζουν ούτε κατά κεραία την απόφασή μας από την αρχή για τη συνέχιση της πορείας του αγώνα μας.

Και εννοείται, επίσης φυσικά, ότι το εκλογικό αυτό αποτέλεσμα είναι πλήρως εξηγήσιμο και δικαιολογημένο. Εκ των υστέρων, βέβαια, γιατί παρότι προβλέπαμε μείωση της εκλογικής μας δύναμης, δε φανταζόμαστε ότι θα συνέβαινε σ' αυτό το βαθμό. Δεν περιμέναμε ότι ήταν δυνατό το 87% των Ελλήνων να στρεφόταν προς αυτούς που μέχρι χθες κατηγορούσε. Δεν υπολογίσαμε ότι ο διαφαινόμενος κίνδυνος (μέσω καθοδηγούμενων δημοσκοπήσεων και δημοσιευμάτων) μη εισόδου στη Βουλή του ΔΗΚΚΙ και ΣΥΝ θα μας αφαιρούσε ψήφους, ούτε ότι οι φαιδρότητες του Χαραλαμπίδη θα παίρνονταν στα σοβαρά (λόγω και κάποιων σοβαρών υποψηφίων του).

Και η αλήθεια, επίσης, είναι ότι το ΑΣΚΕ, τα μέλη, οι φίλοι και πολλοί από τον περίγυρο μας δούλεψαν πραγματικά και συστηματικά. Ολόκληρη, σχεδόν, την Ελλάδα επισκεφθήκαμε, μοιράστηκαν σε 2-3 μήνες 80.000 προκηρύξεις, 6.000 αφίσες, έγιναν πολλές συγκεντρώσεις, δημοσιεύτηκαν άρθρα μας, είχαμε και τα 2 πεντάλεπτα στην τηλεόραση, όχι τόσο επιτυχημένα λόγω κόπωσης και βιασύνης, και περισσότεροι από άλλες φορές βοήθησαν. Αυτά, φυσικά, είχαν (και θα έχουν μελλοντικά περισσότερα) πολλά θετικά αποτελέσματα.

Το Α.Σ.Κ.Ε. έγινε, ανεξάρτητα από τις ψήφους, ευρύτερα γνωστό, συζητήθηκε περισσότερο, στο Λεκανοπέδιο, τη Θεσσαλονίκη και τις Ράχες Ικαρίας πήγαμε και εκλογικά πολύ καλύτερα από προηγούμενα, οι επαφές και γνωριμίες αυξήθηκαν, η φωνή μας έγινε περισσότερο αποδεκτή.

Από μας, όλους εξαρτάται, η συνέχεια να είναι πιο επιτυχής και αποτελεσματική.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Η παγκοσμιοποίησή τους, η Αριστερά μας και οι εκλογές

Του ΝΙΚΟΥ ΚΑΡΓΟΠΟΥΛΟΥ*

Φρίκη χαρακτηρίζεται η παγκοσμιοποίηση, στην οποία συμμετέχει κανονικά η ΕΟΚ μας. Βαρβαρότητα. Υπερβολές, σκέπτονται άλλοι, που δεν τους έχει χτυπήσει ακόμη την πόρτα. Το εξαθλιωμένο 10-20% των ανέργων, αστέγων, απόρων της «πολιτισμένης» Δύσης, που συνεχώς αυξάνεται, και το πολύ μεγαλύτερο ποσοστό του Τρίτου Κόσμου νομίζουν (;) ότι ποτέ δεν θα συνέλθει, δεν θα κινηθεί, δεν θα τους απειλήσει.

Οι φτωχοί γίνονται φτωχότεροι και περισσότεροι και οι πλούσιοι πλουσιότεροι, λένε οι οικονομολόγοι που τιμούν το λειτούργημά τους. Ο Τρίτος Κόσμος χρηματοδοτεί με 30-40 δις. δολ. ετησίως τη Δύση, λέει ο Κ. Βεργόπουλος. Μέχρι τότε; Η παγκοσμιοποίηση σε 20 χρόνια ανέβασε το παγκόσμιο χρέος από 265 σε 4.200 δις. δολ., ώστε ποτέ κανείς να μην ξεχρεώσει! Οι νόμοι τους ισχύουν για τους άλλους. Εμείς απαγορεύεται να προστατεύουμε την παραγωγή μας (ΠΟΕ, ΕΟΚ), ενώ τη δική τους την προστατεύουν όλο και περισσότερο (μελέτη ΟΟΣΑ, 1992).

Αντιδρούν (για λόγους αυτοσυντήρησης) και δικοί τους: «Αυτός ο παγκοσμιοποιημένος κόσμος του κέρδους θα βουλιάξει...», διαβάσαμε στην «Καθημερινή». Ο πρώην καγκελάριος της Γερμανίας Χ. Σμιτ επισήμανε ιστορικές αναλογίες με τις συνθήκες που οδήγησαν στην επικράτηση του Χίτλερ. «Εάν ο πλανήτης δεν απορροφεί τους σημερινούς παράλογους κινδύνους, εξωθείται ολοταχώς σε οικονομική, κοινωνική και οικολογική καταστροφή... Επέρχεται η στιγμή που νέα κοινωνικά κινήματα θ' αμφισβητήσουν την πορεία της κοινωνίας προς την κόλαση και το τίποτα, για να προσδώσουν το δικό τους δυναμισμό», λέει η Επιτροπή Ανάπτυξης του ΟΗΕ. Νέα κινήματα!

Ομως, οι ντροπαλές παρθένες της ελληνικής πολιτικής και οι περισπούδαστοι «διανοούμε-

νοι» και «αναλυτές» τους κατέληξαν στο ομόφωνο(!) συμπέρασμα ότι η παγκοσμιοποίηση είναι ...φυσική εξέλιξη, όταν βιάζεται όλη η ανθρωπότητα για την επιβολή της. Είναι και ακλόνητη, λένε οι ίδιοι, για ένα (μη) σύστημα ετοιμόρροπο! Αρα το εξυπνότερο είναι να προσαρμοστούμε, ισχυρίζονται όλοι, από τον Στ. Μάνο μέχρι τον Ν. Μπίστη. Και ζητούν να τους ψηφίσουμε, γιατί «μπορούν περισσότερα» ή γιατί «μπορούν καλύτερα» ή γιατί διαμαρτύρονται για την παγκοσμιοποίηση, την ΕΟΚ και την ΟΝΕ που οι ίδιοι αποδέχονται και στηρίζουν ή άλλοι (καινούργιοι) γιατί προτείνουν καλύτερους δρόμους ή καλύτερη διαχείριση του πακέτου Πρόντι (!), ενώ αποδέχονται όλο το πλέγμα της εξάρτησης και δεν αμφισβητούν καμιά από τις αιτίες της σημερινής κατάστασης.

Και η Αριστερά μας; Πόσο νόημα έχει, στο βαθμό που απολογείται (ακόμη!) για την κοινωνία του υπαρκτού (μη) σοσιαλισμού, που επί δεκαετίες υπηρέτησε και την οποία ακόμη οραματίζεται; Και είναι Αριστερά, όταν αποδέχεται (έστω ως αναγκαίο κακό) τη σημερινή κατάσταση και, μάλιστα, επιδιώκει να την υπηρετήσει και ως διαχειριστής της; Τόσο δύσκολο, απορούμε εμείς του ΑΣΚΕ, η Αριστερά μας να πάψει να είναι ετερόφωνη, να πάψει να είναι ηττοπαθής, να δεχθεί ότι δεν νοείται σοσιαλισμός χωρίς δημοκρατία, χωρίς τη δυνατότητα του κάθε ανθρώπου να ολοκληρώσει την προσωπικότητά του;

Εμείς, τουλάχιστον, του ΑΣΚΕ με τις μικρές μας δυνάμεις προσπαθούμε και θα συνεχίσουμε να προσπαθούμε. Αν κάποιος θεωρεί ότι αξίζει αυτή μας η προσπάθεια, ας μας ενισχύσει και ας μας ψηφίσει στις (αντισυνταγματικές) εκλογές που θα γίνουν (;) στις 9 Απρίλη.

*Ο Νίκος Καργόπουλος είναι μέλος της Ε.Ε. του Αγωνιστικού Σοσιαλιστικού Κόμματος Ελλάδας

Ελεύθερη βούληση!

ΣΧΟΛΙΟ

Πανηγυρίζουν οι δύο μονομάχοι για το υψηλό άθροισμα τους, νίκησαν και οι δύο, γιατί (λένε) αυξήθηκε το κύρος και η αξιοπιστία τους! Αλήθεια! Μα τόσο ευχαριστημένοι είναι από τη ζωή τους οι κατεστραμμένοι βαμβακοπαραγωγοί της Καρδίτσας ή οι απολυμένοι της Εύβοιας, που έδωσαν από τα υψηλότερα ποσοστά στο δικομματισμό;

Μόνο αυτό μας ελπίει!

Οι Σιμπίτς και Γιερβάνις, με διαταγή των ΗΠΑ, μάζεψαν την αντιπρολήγου της Γιαννινοβλαβίας υπό την αιγίδα του... ετέμματος του Καρδεώρηβιτς στο Καβούρι! Τρελάθηκαν τελείως, φαίνεται. Λιούτν και βρυκόλακες επιβιβατών.

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ

(η περίπτωση του κ. Φ. Κοζύρη)

Μέχρι τώρα οι λίγες εκατοντάδες άνθρωποι που εξουσιάζουν τον πλανήτη συγκεντρώνονταν και αποφάσιζαν στα διάφορα μυστικοσυμβούλιά τους (Τριμερές, Μπίντεμπεργκ, Νταβός κ.λπ.). Οι στόχοι τους δεν έβλεπαν το φως, παρά μόνο όταν υλοποιούνταν (άγρια εκμετάλλευση ανθρωπότητας, πόλεμοι, διαμελισμός κρατών κ.λπ.).

Τα εθνικά κράτη και οι διεθνείς οργανισμοί (π.χ. ΟΗΕ), που στο παρελθόν χρησιμοποιήθηκαν από το μεγάλο κεφάλαιο της Δύσης, σήμερα αποτελούν τροχοπέδη γι' αυτούς, ακόμη κι αν βρίσκονται υπό τον έλεγχο τους. Δεν είναι πλέον διατεθειμένοι ούτε να καθυστερούν ούτε να κρατούν προσχήματα.

Βγήκαν, λοιπόν, ανοιχτά. Εξαπέλυσαν τους θεωρητικούς τους να ανακοινώσουν τις επιδιώξεις τους, προκαλώντας και απειλώντας την ανθρωπότητα. Ένας τέτοιος, ο Φ. Κοζύρης, του ΕΛΙΑΜΕΠ και καθηγητής στα Πανεπιστήμια του Οχάιο και της Θεσσαλονίκης(!), έγραψε ένα εμετικό άρθρο στην Κ.Ε. της 25.3.2000.

- Ισχυρίζεται ότι αυξάνει η οικονομική ευημερία, όταν το κατά κεφαλήν εισόδημα του Τρίτου Κόσμου μειώνεται απελπιστικά!

- Ισχυρίζεται ότι η παγκοσμιοποίηση προωθεί την αδελφοποίηση των λαών, όταν οι ίδιοι οι εργοδότες σχεδίασαν τους πολέμους στον Περσικό, τη Γιουγκοσλαβία, τον Καύκασο, την Αφρική, με εκατομμύρια νεκρούς.

- Ισχυρίζεται ότι απελευθερώνει τον άνθρωπο από την εξουσία, όταν η εξουσία (η καπιταλιστική) διακόπτει κάθε προσπάθεια κοινωνικής πρόνοιας και άμβλυνσης των αντιθέσεων και εντείνει τον κατασταλτικό της χαρακτήρα, π.χ. απαγόρευση απεργιών. (Στην πραγματικότητα απελευθερώνει μόνο τις λίγες εκατοντάδες οικογένειες στον πλανήτη).

- Ειρωνεύεται τους ανθρώπους ότι έχουν όλοι τις ίδιες ευκαιρίες (μήπως οι γόνιμοι των Ροκφέλερ και το υποσιτιζόμενο παιδί της Αιθιοπίας ;)

- Προκαλεί, λέγοντας ότι η αύξηση των οικονομικών ανισοτήτων, εσωτερικά και διεθνώς, δεν είναι άδικη. Και πολλά άλλα. Το πιο σημαντικό, όμως, και το πιο επικίνδυνο για μας είναι ότι ανακοινώνει την απόφαση των εργοδοτών του να διαμελίσουν τα κράτη και να θεσμοθετήσουν την παγκόσμια εξουσία τους. Γράφει:

«χρειαζόμαστε (σε παγκόσμια κλίμακα) μια ομοσπονδιακή δομή..., που να αναθέτει τα κοινά σε κεντρική διεθνή ή παγκόσμια εξουσία. Το μέγεθος των τοπικών επικρατειών πρέπει να είναι πολύ μικρότερο του σημερινού γιγαντιαίου κράτους» !!

Έτσι διαμέλισαν την ΕΣΣΔ, την Τσεχοσλοβακία, τη

Μετά το ΣΙΑΤΑ η Ουάσιγκτον και η Αβάνα

Πριν από λίγες μέρες (16 Απριλίου) έγινε η ανοιξιάτικη σύνοδος των διεθνών χρηματιστικών οργανισμών που καθοδηγούνται από τους G7 (τις πλούσιες χώρες) και διάφορους αξιωματούχους με θέμα την συγκρότηση νέας «Παγκόσμιας Χρηματιστικής Αρχιτεκτονικής»! Και όλοι είδαν τι συνέβη στους δρόμους της Αμερικάνικης (και επιδόξως παγκόσμιας) πρωτεύουσας. Αν στην ίδια την Αμερική άρχισαν να εμφανίζονται τέτοιες αντιδράσεις κατά του παραλογισμού αυτής της παγκοσμιοποίησης, μπορούμε να φανταστούμε τι θα συμβεί στα άλλα, τα κυρίως απειλούμενα, μέρη.

Η σοβαρότερη όμως αντίδραση ήταν η σχεδόν ταυτόχρονη σύνοδος των G77 (!), στην Αβάνα της Κούβας, όπου οι εκπρόσωποι 133(!) χωρών (η κυβέρνηση της Ελλάδας, φυσικά, ήταν με τους... δυνατούς) διαδήλωσαν την αντίθεσή τους στα σχέδια των μανιακών του κέρδους και της εξουσίας και εχθρών του ανθρώπου και της ανθρωπότητας και άρχισαν να σχεδιάζουν και να συντονίζουν τις ενέργειές τους για ένα ανθρώπινο μέλλον του πλανήτη μας. Στο πλευρό τους και πολλοί επώνυμοι όπου γης (ανάμεσά τους ο ανεξάρτητος Άγγλος Εργατικός και προσεχής Δήμαρχος του Λονδίνου Λίβινγκστον).

Εναντίον τους ξεσπάθωσαν όλοι οι υποστηρικτές του απάνθρωπου συστήματος, καθώς και όλες οι πληρωμένες γραφίδες και «σχολιαστές». Ιδιαίτερη εντύπωση, όμως, προκάλεσαν οι αντιδράσεις των... Εβραίων του Λονδίνου, που θεωρούν απαράδεκτη (!) κάθε αντίδραση σ' αυτήν την παγκοσμιοποίηση και μάλιστα του αρμόδιου για τις Ισραηλινές υποθέσεις του αγγλικού κοινοβουλίου, ο οποίος ούτε λίγο, ούτε πολύ εδήλωσε ότι «κάθε αντίδραση κατά της παγκοσμιοποίησης έχει εκ των πραγμάτων αντισιμιτικό χαρακτήρα» !!

Τρελάθηκαν, φαίνεται, εντελώς.

← Γιουγκοσλαβία. Σχέδια υπάρχουν για πολλές άλλες χώρες και η δική μας (δυστυχώς) μέσα. Δύσκολο, αν όχι ακατόρθωτο. Στην Ελλάδα μόνο ο Μητσοτάκης, ο Κύρκος και ο Χαραλαμπίδης τόλμησαν να προωθήσουν τέτοιες αντιλήψεις.

Αλήθεια! Γιατί δεν έδωσαν οι ίδιοι οι ισχυροί της Δύσης πρώτοι το παράδειγμα, διαμελίζοντας τα γιγαντιαία τους κράτη, π.χ. τις ΗΠΑ, τον Καναδά, ή τη Μ. Βρετανία, που δεν έχουν καμιά φυλετική συνοχή;

27/1/2000

ΠΑΡΕΜΑΒΣΗ

Η πρόταση Τζεμ για το Αιγαίο

ΩΣΤΕ, λοιπόν,

* **ΕΠΕΙΔΗ** οι Αμερικανοί θέλουν να τα έχουν καλά με την Τουρκία, για να περνάει απρόσκοπτα το πετρέλαιο μέχρι το Τσειχάν και

* **ΕΠΕΙΔΗ** η κάστα που καταδυναστεύει τους λαούς της Μ. Ασίας δεν παρέχει τις εξυπηρετήσεις της με το αζημίωτο, ο υιός της κ. Τσαντ, που υποδύεται τον υπουργό Εξωτερικών της Ελλάδας, προωθεί το παλιό αμερικανικό σχέδιο για "ομοσπονδιοποίηση" Ελλάδας - Τουρκίας, δηλ. μετατροπή της Ελλάδας σε τουρκικό δορυφόρο.

Του Νίκου
Καργόπουλου

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ του να φωτογραφίζεται κάτω από τα τεράστια πορτρέτα του Ατατούρκ! Και οι εξωνημένοι κονδυλοφόροι του να γράφουν ότι πρέπει να υποχωρούμε, γιατί, αν γίνει πόλεμος, θα τον χάσουμε!!!

ΚΑΘΟΛΟΥ εύκολο το έργο του. Ο Παπαδόπουλος προσπάθησε, αλλά απέτυχε. Ένα βήμα επιχείρησε και ο Μητσotάκης (στα χρόνια της αγαστής συνεργασίας Μπους - Κολ) με την πρόταση αποστρατικοποίησης της Θράκης, αλλά απέτυχε.

Η ΠΡΟΤΑΣΗ στο ίδιο πνεύμα επανέρχεται από τον Τζεμ για το Αιγαίο, όπου (τι σύμπτωση!) η Τουρκία διεκδικεί τις "γκρίζες ζώνες", αρνείται από το 1974 να υποβάλει σχέδια πτήσης για τα αεροπλάνα της και θεωρεί casus belli το νόμιμο δικαίωμά μας για 10 μίλια στον αέρα και 12 στη θάλασσα! Δηλαδή συγκυριαρχία!

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ έγινε η πρόταση αποστρατικοποίησης για την Αττάλεια ή τη Μερσίνα; Και πώς μπορούμε να είμαστε φίλοι μ' αυτούς που σφαγίασαν και κατέχουν τη μισή Κύπρο και υπονομεύουν την ελληνική κυριαρχία στη Δ. Θράκη;

ΕΙΝΑΙ ΦΑΝΕΡΟ ότι η σημερινή "ύφεση" νομιμοποιεί τις μισές τουρκικές διεκδικήσεις και αναλόγως θα πράξουν και οι διεθνείς οργανισμοί, όπως το δικαστήριο της Χάγης, αν επιληφθεί.

ΤΟ ΕΛΣΙΝΚΙ αποκαλύπτεται και για τους πιο αφελείς. Ακόμη και για το Κυπριακό (όπου η πιο ευνοϊκή - υποτίθεται - αναφορά για μας) η σαφής δήλωση Τζεμ και Ετασεβίτ ότι "στην Κύπρο υπάρχουν δύο χωριστά κράτη και η μόνη λύση είναι η συνομοσπονδία" δεν αφήνει καμιά αμφιβολία για το κατά πόσο η Τουρκία, ως υποψήφια χώρα, άλλαξε πολιτική.

ΤΕΤΟΙΟΥ ΕΙΔΟΥΣ "φιλία" τη γνωρίσαμε και το 1959 με τις συμφωνίες Ζυρίχης - Λονδίνου. Γι' αυτό πιστεύουμε ότι και αυτά τα αμερικανικά σχέδια θα συναντήσουν τέτοιες αντιδράσεις, που θα ακυρωθούν στην πράξη. Αλλά αυτές οι αντιδράσεις να υπάρξουν!

Αντί γι' αυτή την αμερικανόπνευστη "φιλία", που οδηγεί με βεβαιότητα και σε παραχωρήσεις και σε κρίση, οι λαοί της Ελλάδας και της Μ. Ασίας πρέπει να προκρίνουν τη δική τους πραγματική φιλία, την οποία έχουν γνωρίσει σε μακρές περιόδους της ιστορίας τους.

* **Μέλος της Ε.Ε. του Αγωνιστικού Σοσιαλιστικού Κόμματος Ελλάδας (Α.Σ.Κ.Ε.)**

4/2/2000

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Εκλογικισμός:
Ανώτερο στάδιο
του εκσυγχρονισμού

ΓΡΑΦΤΗΚΕ πως ο Κ. Σημίτης είπε στα κυβερνητικά στελέχη ότι δε θα κάνει εκλογές, αν δε δουλέψουνε! Αν το εννοούσε, τότε ποτέ δεν θα γίνουν εκλογές!

ΑΥΤΕΣ όμως πλησιάζουν αναπότρεπτα, δυστυχώς γι' αυτούς, και αναγκάζονται μπροστά στην απειλή να χάσουν την εξουσία να ομονοήσουν σχετικά και να

προετοιμαστούν γι' αυτές. Και εδώ άρχισε το πανηγύρι! Δεν άφησαν τίποτα όρθιο. Δε σέβονται ούτε ιερό ούτε όσιο, ούτε καν την κοινή λογική και τη νοημοσύνη. Τα πάντα θυσιάζονται στο βωμό των εντυπώσεων με τη βοήθεια των ΜΜΕ, έντυπων ή ηλεκτρονικών, που συνεδεδεμένα άμεσα ή έμμε-

Του Σήφη
Στενού *

σα με την κυβέρνηση χοροπηδούν τόσο άκομψα στους ήχους της "επικοινωνιακής πολιτικής" της, ώστε να χάνουν και το ελάχιστο υπόλοιπο αξιοπιστίας τους.

Η ΠΑΡΟΧΟΛΟΓΙΑ του περασμένου Αυγούστου, λόγια αέρα φυσικά, ξεφούσκωσε και οι όποιες φρέσκιες εξαγγελίες αντιμετωπίζονται με πικρά χαμόγελα και στο τελευταίο καφενείο.

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ χρησιμοποιήθηκε με τέτοιο τρόπο, που τώρα πια τα θύματα το μόνο που περιμένουν είναι να αγοράσουν μετοχές οι εκβιαστικά παροτρυνόμενοι ωφελημένοι της κυβέρνησης, να ανεβεί λίγο η τιμή και να πουλήσουν άρον άρον ό,τι προλάβουν.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ μεταρρυθμιστής Αρσένης διόρισε επιτροπή, για να του πει τι βελτιώσεις να κάνει στους νόμους για την παιδεία και ακολούθησε το πλήρες αλαλούμι. Δέκα χρόνια, λέει, θα διαρκέσουν οι βελτιώσεις. Έλεος!

ΚΙ ΗΡΘΕ στο τέλος το Μετρό. Το πανηγύρι. Αντί να πάνε όλοι στον εισαγγελέα, αναθέτουν στο... Μέγαρο Μουσικής τη διοργάνωση των εγκαινίων. Έπρεπε όλο το έργο να έχει ολοκληρωθεί πριν από χρόνια και στο 1/3 των μέχρι τώρα εξόδων. Και, ως παγκόσμια πρωτοτυπία, για κάθε καθυστέρηση, αντί να πληρώνουν οι κατασκευαστές τα προβλεπόμενα πρόστιμα, έπαιρναν εκατοντάδες δισεκατομμύρια (sic) ως... επιβράβευση. Και όλ' αυτά για μια γραμμή Πεντάγωνο - Σύνταγμα - Σεπόλια!

Μ' ΑΥΤΑ μπορεί να διασκεδάζει κανείς, υπάρχει όμως και μια πλευρά της εκλογιστικής λογικής τους που είναι πολύ σοβαρή και που δυστυχώς κανείς δεν την επισημαίνει. Όλοι μιλούν για το δικαίωμα του πρωθυπουργού να προκηρύξει, όποτε θέλει, τις εκλογές. Αλλά το Σύνταγμα ρητά ορίζει "αν υπάρχει σοβαρό εθνικό θέμα". Δεν είναι άκρως επικίνδυνη αυτή η απόλυτη περιφρόνηση στο γράμμα και στο πνεύμα του Συντάγματος; Από πού κι ως πού η (κατανοητή) επιθυμία να κερδίσουν τις εκλογές και η εναγώνια προσμονή ευνοϊκών δημοσκοπήσεων αναγορεύονται σε "σοβαρό εθνικό θέμα" και μάλιστα χωρίς καμία διαμαρτυρία από τον κατ' εξοχήν αρμόδιο, τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας;

ΑΘΗΝΑΪΚΗ

6/3/2001

Ευκαιρία για μια (δειδή, έστω) αρχή

ΠΡΟΚΗΡΥΧΘΗΚΑΝ, λοιπόν οι εκλογές για τις 9 Απρίλη και παρά το ότι φαίνονται οι πλέον ανούσιες της τελευταίας εικοσαετίας, εν τούτοις αποκτούν ακριβώς γι' αυτό μια απροσδόκητη σημασία.

ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ οι πλέον ανούσιες γιατί σε σχέση με αυτές από το '81 μέχρι και το '96 όποιο από τα δυο "κυβερνητικά" (για την ώρα) κόμματα και να τις κερδίσει, ακριβώς την ίδια πολιτική θα εφαρμόσει και μάλιστα ακόμη χειρότερη από τη σημερινή. Η μόνη διαφορά τους έγκειται στο βαθμό αποτελεσματικότητας στην εφαρμογή αυτής της πολιτικής. Το ένα με το "σοσιαλιστικό" προσωπείο και τον έλεγχο των συνδικάτων συγκρατεί τις αντιστάσεις εξασφαλίζοντας έτσι και τη βοήθεια των ξένων ηγεσιών και των εντοπίων βαρόνων τους...

Του Σήφη Στενού*

ΘΑ ΑΝΕΜΕΝΕ, λοιπόν, κανείς πως θα ενδιαφέρονταν γι' αυτές μόνο όσοι θέλουν να διατηρήσουν τα προσωπικά οφέλη από τη διαχείριση της δοτής εξουσίας και όσοι θα επιθυμούσαν να τους αντικαταστήσουν σε αυτήν ή να τους συμπληρώσουν.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ όμως έτσι.

Για πρώτη φορά στα τελευταία 50 χρόνια αποκαλύπτεται πλήρως το πολιτικό παιχνίδι στη χώρα μας σε όλη του την αθλιότητα και γι' αυτό η πιθανότητα αντίδρασης σε αυτό εμφανίζεται αυξημένη:

- **ΤΑ** δυο κόμματα, που οι μηχανισμοί διαμόρφωσης της κοινής γνώμης τα προωθούν ως τα μόνα "κυβερνητικά" για πρώτη φορά τόσο αποκάλυπτα έχουν κοινά προγράμματα. Πως θα καταφέρουν να πείσουν με τα συνθήματα "μπορούμε περισσότερα" (γιατί δεν το έδειχναν μέχρι τώρα;) και "μπορούμε καλύτερα" 9δηλ. τώρα είναι καλά;)
- **ΤΟ** ένα ήθελε να επιταχύνει την εκδίωξη της κυβέρνησης μη ψηφίζοντας για πρόεδρο Δημοκρατίας και το άλλο επέσπευξε φοβερούς κινδύνους από τις πρόωρες εκλογές. Κι όταν το πρώτο αναγκάστηκε να υπαναχωρήσει, το δεύτερο τις προκηρύσσει ξεχνώντας τους "κινδύνους" και υποτιμώντας τη νοημοσύνη των πολιτών.
- **ΠΡΟΩΡΕΣ** εκλογές προβλέπονται μόνο για μείζον εθνικό θέμα. Και ο νυν πρωθυπουργός ταυτίζει το εθνικό θέμα με τη (μεγαλύτερη όπως πιστεύει) πιθανότητα επανεκλογή του!
- **Η** νέα Βουλή θα είναι αναθεωρητική για αρκετά άρθρα του Συντάγματος. Και δεν ακούγεται λέξη για το τι προτείνουν και τι θα ψηφίσουν μετεκλογικά!
- **ΟΛΟΙ** γνωρίζουν ή υποπτεύονται τι θα επακολουθήσει μετά την είσοδο στην ΟΝΕ. Και όμως κανένας δε μιλά γι' αυτά ή τι θα κάνει γι' αυτά. Θέλουν ψηφο εν λευκώ!!

- **ΚΑΙ** μόνο αυτός ο προσβλητικός κυνισμός στην αντιμετώπιση του Έλληνα πολίτη θα αρκούσε για να μην ψηφίσει (τουλάχιστο...) ο κάθε ενεργός πολίτης τα δυο αυτά κόμματα και τις ουρές τους και να ενισχύσει θετικά κάθε πραγματική προσπάθεια για μια κοινωνία ανεξάρτητη και δίκαιη όπως πιστεύουμε ότι είναι η προσπάθεια του Α.Σ.Κ.Ε.

* μέλος του **ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ, Α.Σ.Κ.Ε**

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

ΑΘΗΝΑΪΚΗ

26/2/2000

Για τη σημασία των εκλογών

ΕΙΝΑΙ κοινός τόπος ότι τα δύο μεγάλα κόμματα έχουν την ίδια πολιτική, που ακολουθεί τις επιταγές της ΕΟΚ, μέσα στο γενικότερο παραλογισμό της αμερικάνικης παγκοσμιοποίησης. Οι διαφορές τους είναι μόνο σε δευτερεύοντα ζητήματα, γι' αυτό είναι πλήρης αποπροσανατολισμός η προτίμηση ενός από τα δύο. Πρέπει να καταπολεμηθούν όλοι οι εκπρόσωποι της ΕΟΚ και της παγκοσμιοποίησης, για να ανοίξει ο δρόμος για μια άλλη πορεία.

ΓΙΑ ΤΗΝ ώρα, όσο μικρότερο είναι το ποσοστό με το οποίο θα εκλεγεί η επόμενη κυβέρνηση, όσο μικρότερο είναι το άθροισμα ΠΑΣΟΚ και Ν.Δ., όσο μικρότερη είναι η νομιμοποίησή τους,

Του **Νίκου Καργόπουλου***

τόσο λιγότερο προκλητικά θα εφαρμοστούν από τις 10 Απριλίου τα αντιλαϊκά μέτρα που απαιτεί η ΟΝΕ και τα όσο πιο περιορισμένα θα υλοποιηθεί το πνεύμα του Ελσίνκι. Ο κ. Ρέππας αφελώς απεκάλυψε ότι

δεν τον ενδιαφέρει μόνο να βγει πρώτο κόμμα το ΠΑΣΟΚ, αλλά και το άθροισμα ΠΑΣΟΚ και Ν.Δ. να είναι 80-85%!

Ο ΕΛΛΗΝΑΣ ψηφοφόρος πρέπει να κατανοήσει, λοιπόν, τη δύναμη που έχει η ψήφος του.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ στο παιχνίδι των δύο μεγάλων κομμάτων δεν πρέπει να είναι η ενίσχυση μικρότερων κομμάτων που κινούνται μέσα στη λογική του συστήματος ως συμπληρωματικά. Άλλωστε, από κάποιους ξένους κύκλους προωθείται το (απίθανο;) σενάριο της μη αυτοδυναμίας και τους σχηματισμού κυβέρνησης με τη συμμετοχή κάποιων

απ' αυτά τα κόμματα, που θεωρούν ότι εξυπηρετεί καλύτερα τα συμφέροντά τους. Τα κόμματα αυτά αρκούνται σε διαπιστώσεις και σε προτάσεις ανώδυνες και παραπλανητικές, όπως η διοχέτευση των κονδυλίων της ΕΟΚ σε παραγωγικούς τομείς (!)

"ΑΓΝΟΟΥΝ" ότι οι "εθνικοί στόχοι" της ένταξης στην ΕΟΚ παλιότερα και στην ΟΝΕ τώρα είναι οι αιτίες της καταστροφής μας.

"ΑΓΝΟΟΥΝ" ότι η ΕΟΚ με τα κονδύλια της έχει ως στόχο τη δημιουργία της "εοκικής φάρας" (όπως το σχέδιο Μάρσαλ δημιούργησε την αμερικανική φάρα) και τη μείωση της ελληνικής παραγωγής!

ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ πρέπει να ενισχυθούν οι πολιτικές δυνάμεις που αρνούνται πραγματικά τη σημερινή κατάσταση, θεωρούν την αποχώρηση από την ΕΟΚ ως μονόδρομο για οποιαδήποτε πρόοδο, υποστηρίζουν την κοινωνικοποίηση των βασικών μέσων παραγωγής (όσο κι αν οι τραυματικές εμπειρίες του ΠΑΣΟΚ και του υπαρκτού σοσιαλισμού δυσκολεύουν την αποδοχή αυτών των θέσεων), θεωρούν το κράτος (όχι, βέβαια, το σημερινό) ως τον κύριο φορέα ανάπτυξης και άμβλυνσης των αντιθέσεων και οραματίζονται μια κοινωνία ελεύθερη, που θα επιτρέπει την ολοκλήρωση του κάθε ανθρώπου.

ΣΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ αυτές θέλουμε να πιστεύουμε ότι ανήκει και το κόμμα μας, το ΑΣΚΕ, και γι' αυτό ζητούμε την ενίσχυσή του και στις ερχόμενες εκλογές.

* Μέλος της **Ε.Ε. του Αγωνιστικού Σοσιαλιστικού Κόμματος Ελλάδας (ΑΣΚΕ)**

ΑΘΗΝΑΪΚΗ

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

9/3/2000

Στις εκλογές οι πολίτες μπορούν...

Σ' ΑΥΤΗ την εποχή της "παγκοσμιοποίησης" η κυρίαρχη πολιτική ασκείται με υποχρεωτικό "διαμεσολαβητή" τα ΜΜΕ, που ελέγχονται από τους ισχυρούς του μεγάλου κεφαλαίου. Ο ρόλος τους έχει στόχο την αποπολιτικοποίηση, τη μετατροπή του πολίτη σε απομονωμένο και φοβισμένο άτομο, στο "φιλτράρισμα" της πολιτικής ζωής και των πολιτικών αποφάσεων και στην "ομηρία" όσων ασχολούνται με τα δημόσια πράγματα, "εκλεκτών" ή μη.

Του Νίκου
Λεοντόπουλου*

Οι "εκλεκτοί" λειτουργούν στο πλαίσιο αυτό, επειδή η πολιτική που εφαρμόζουν ή που άμεσα ή έμμεσα στηρίζουν (λιτότητα, ανεργία, κατάργηση κράτους πρόνοιας, υποβάθμιση της Εκπαίδευσης κ.λπ.) έχει προαποφασισθεί από τα υπερεθνικά όργανα του μεγάλου κεφαλαίου (Ε.Ε., ΟΟΣΑ, ΔΝΤ, ΠΟΕ). Είναι φανερό, συνεπώς, ότι τα κόμματα του συστήματος δεν θέλουν πια οργάνωση με μαζικό χαρακτήρα, όπως είχαν παλιά, επειδή ούτε λόγο των αποφάσεών τους θέλουν να δίνουν, ούτε ρουσφέτια σε μαζική κλίμακα τους επιτρέπουν να κάνουν.

ΕΤΣΙ η επαφή τους με τον ελληνικό λαό γίνεται μέσω των ΜΜΕ, τα οποία φυσικά αναδεικνύουν τους "εκλεκτούς" ως πρόσωπα και όχι ως κόμματα ή πολιτικές. Η "ομηρία" αυτή, σε συνδυασμό με την αντιλαϊκή τους πολιτική και την υπέρμετρη προβολή εξωπολιτικών δημοσίων προσώπων, έχει προκαλέσει την αίσθηση της απραξίας "των πολιτικών" και "της πολιτικής" στην κοινή γνώμη.

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ είναι μια... δυσάρεστη παρένθεση, επειδή οι "εκλεκτοί" θα πρέπει να "νομιμοποιηθούν" πρώτα για να εφαρμόζουν ή να στηρίζουν εν συνεχεία ανεξέλεγκτοι τις αποφάσεις των τραπεζιτών, των χρηματιστών και των λοιπών εκπροσώπων του καπιταλισμού, ερήμην και εις βάρος του ελληνικού λαού.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ διαφήμιση των "εκλεκτών", δηλ. η παραπλάνηση, προς άγναν... των αναποφάσιστων, υποκαθιστά πια το πολιτικό επιχείρημα. Οι διαφημιστικές δαπάνες τους ανέρχονται σε δεκάδες δις. (π.χ. το ΠΑΣΟΚ μόνο του το 1999 ξόδεψε κατά δήλωσή του... 6,5 δις. δρχ.) και αποτελούν πρόκληση μπρος στην αυξανόμενη ανεργία και φτώχεια. (Μία στις τέσσερις οικογένειες ζουν κάτω από τα όρια φτώχειας).

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ θα συσκοτισθεί. Το αποτέλεσμα, που επιθυμούν τα διάφορα κέντρα, το προωθούν με βομβαρδισμό γκάλοπ. Γι' αυτούς οι εκλογές είναι Σημίτης-Καραμανλής. Οι υπόλοιποι "εκλεκτοί", αυτοί που προορίζονται για αντιπολίτευση, ενώ "κατηγορούν" την κυβέρνηση για την ανεργία, τη λιτότητα κ.λπ., είναι υπέρ της ΟΝΕ και της Ε.Ε., που αποφασίζει για όλα αυτά. Προπαντός να μη θιγούν οι "προστάτες".

ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ, όμως, μπορούν στις εκλογές να ανατρέψουν όσα άλλοι αποφάσισαν εις βάρος τους. Μια και μοναδική στιγμή, μπρος στην κάλπη, αυτοί είναι οι μόνοι που αποφασίζουν. Μια μικρή κίνηση ελευθερίας και υπέρβασης της καθοδηγούμενης αδράνειας μπορεί να δημιουργήσει απροσδόκητες προοπτικές.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ

1/4/2000

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Να σκεφθούμε τη 10η Απρίλη

ΕΙΝΑΙ δικαιολογημένοι όσοι αντιμετωπίζουν με άκρα ανησυχία τα μετεκλογικά επερχόμενα. Όσοι διαβλέπουν, πέρα από τους προεκλογικούς παραδείσους, την προϊούσα οικονομική, κοινωνική και εθνική υποβάθμιση της χώρας μας για χάρη της "παγκοσμιοποίησης" και της εοκικής εκδοχής της δηλ. της ΟΝΕ.

ΟΣΟΙ διαισθάνονται την επερχόμενη κατάργηση κάθε ίχνους κρατικής κοινωνικής μέριμνας, το ξεπούλημα των δημό-

Του Νίκου
Λεοντόπουλου*

σιων επιχειρήσεων και της δημόσιας περιουσίας, την τοποθέτηση στο περιθώριο μεγάλων τμημάτων της κοινωνίας, με πρώτο τη νεολαία, την έξαρση της ανεργίας και της εγκληματικότητας, τη διάλυση της δημόσιας ασφάλισης την υπο-

βάθμιση της Εκπαίδευσης τον κίνδυνο δημιουργίας, μέσω και των ΜΜΕ, φοβισμένων και ουσιαστικά αμόρφωτων ατόμων, πειθήνιων και ανίσχυρων, να αντιδρούν ως πολίτες, τη δουλική υποταγή στα κελεύσματα των ΗΠΑ και της ΕΟΚ για εθνικές παραχωρήσεις στην Τουρκία με το μανδύα της ελληνοτουρκικής "προσέγγισης" και όπου αλλού τα συμφέροντά τους επιτάσσουν. Την Ελλάδα να υποχωρεί και να παραχωρεί.

ΚΙ ΟΛ' ΑΥΤΑ σερβιρισμένα με "αναπόφευκτα" "μονόδρομους" και "πορείες" στο πλαίσιο της "δυνατής" ή "καλύτερης" Ελλάδας", δηλ. της ουραγού της ΕΟΚ επειδή κανένα πραγματικό επιχείρημα δεν έχουν για να πείσουν ότι πρέπει να καταστραφούν χώρες, λαοί, κοινωνίες άνθρωποι και πολιτισμοί προκειμένου ν' αυξηθούν τα κέρδη του "παγκοσμιοποιημένου" τραπεζικού και χρηματιστηριακού κεφαλαίου.

ΟΣΟΙ ΕΧΟΥΝ ξεκαθαρίσει μ' ολ' αυτά και παράλληλα κατόρθωσαν να χειραφετηθούν από την ομηρία του ρουσφετιού (το μέλλον των παιδιών, το δάνειο, το πολιτικό "στήριγμα") και από την εξάρτηση των κυβερνητικών κομμάτων δε θα έπρεπε να στηρίξουν πολιτικές δυνάμεις όπως αυτές και ν' αυτοαποκαλούνται πολύ δε περισσότερο ως Αριστερά που συμφωνούν στις βασικές επιλογές της ΕΟΚ, της ΟΝΕ και κάθε εκδοχής παγκοσμιοποίησης. Οι διαφορές που προβάλλουν είναι ανούσιες και δευτερεύουσες (καλύτερη κατανομή των κονδυ-

λίων της ΕΟΚ, αλαζονεία των δυο μονομάχων κ.λπ.). Και Αριστεροί δεν είναι, βέβαια, ούτε όσοι έχουν διαβάσει βιβλία περισπούδαστα ούτε όσοι ρητορεύουν αναλύσεις... αντιθέσεων, αλλά όσοι με την προσωπική στάση τους στην ιδιωτική τους ζωή και την όποια προσπάθεια στο δημόσιο βίο συμβάλλουν ή επιδιώκουν μια κοινωνία ανώτερη.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ υποστηριχθούν οι πολιτικές δυνάμεις που πιστεύουν στον άνθρωπο και τις δυνατότητες του. Στους αγώνες για την αποδέσμευση από την ΕΟΚ και το ΝΑΤΟ και για τη δημιουργία προϋποθέσεων για ανθρώπινες, δικαιότερες κοινωνίες, για επικράτηση λογικής. Για ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων προς όφελος του ανθρώπου και μέσω αυτού. Για κοινωνίες που τον έλεγχο της παραγωγής της αγοράς και της διανομής θα έχουν οι ίδιες. Για κοινωνίες που θα συνεργάζονται ισότιμα, για αμοιβαίο όφελος, που θα πορεύονται προς μια άλλου τύπου παγκόσμια κοινωνία που θα σέβεται τις ιδιαιτερότητες των εθνοτήτων και θα στηρίζεται στην πολυχρωμία, την ποικιλία, τον πλουραλισμό. Σ' αυτές τις πολιτικές δυνάμεις πιστεύουμε ότι συγκαταλέγεται το ΑΣΚΕ.

***μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής του Α.Σ.Κ.Ε.**

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Οι εκλογές και το τέλος της αυταπάτης

Πόσοι Έλληνες, άραγε, έχουν απομείνει να μην ανησυχούν; Για την οικονομική διάλυση, για τον επερχόμενο (λόγω ΕΟΚ και ΟΝΕ) κοινωνικό μεσαίωνα, για την εθνική μειοδοσία, για την πολιτιστική αλλοτρίωση, για τη διαφθορά και τον αμοραλισμό. Πόσοι Έλληνες έχουν απομείνει να μην αντιλαμβάνονται ότι Μεσοίες τέλος; Οι Δυτικοί πλούσιοι φίλοι μας, αντί χορηγοί, απεδείχθησαν αρπακτικά. Αυταπάτη τέλος! Μόνοι μας ό,τι κάνουμε. Και, οπωσδήποτε, η πολύ σημαντική στιγμή της άσκησης του

εκλογικού δικαιώματος μπορεί να είναι μια πρώτη ατομική συμβολή του καθενός.

Έχουν απομείνει, βεβαίως, πολλοί «ευφυείς» που επιδιώκουν ατομικές λύσεις. Δεν κατανοούν ότι τελικά οι ευνοημένοι του

Του ΝΙΚΟΥ ΚΑΡΓΟΠΟΥΛΟΥ*

ΕΟΚικού παραδείσου θα είναι ελάχιστοι. Και οι υπόλοιποι, μαζί με όλα τ' άλλα, θα έχουν προσφέρει και την αξιοπρέπειά τους, ικετεύοντας τους ελεεινούς της εξουσίας. Δικαιολογούν τη στάση τους, ανακαλύπτοντας διαφορές μεταξύ ΠΑΣΟΚ και Ν.Δ. ώστε να προτιμήσουν το (κατ' αυτούς μη χείρον.

Η παράσταση προσφέρει και «αριστερές» λύσεις, που λένε ότι η ΕΟΚ μπορεί δέθεν να γίνει καλύτερη και δικαιότερη. Με το αζημίωτο, μια και από το ΣΥΝ και το ΠΑΣΟΚ κυρίως δημιουργείται η ΕΟΚική φάρα (όπως το σχέδιο Μάρσαλ δημιούργησε την αμερικανική φάρα) με χρήσιμα ή άχρηστα έργα, σεμινάρια, προγράμματα και πάσης φύσεως εξαγορές συνειδήσεων. Πόσο «βολεύονται», άραγε, οι πραγματικοί αγωνιστές να συστεγάζονται με τους υπαλλήλους των Βρυξελλών; Ή μάλλον, να βρίσκονται υπό τη σκέπη τους; Η παράσταση προσφέρει κι άλλους, που δέθεν διαμαρτύρονται, για να παραπλανούν, αλλά αποσιωπούν τις αιτίες (ένταξη στην ΕΟΚ), με το αζημίωτο κι αυτοί, αφού συμμετέχουν (με άλλο τρόπο) στη νομή της εξουσίας. Και μερικοί απ' αυτούς αναδεικνύουν ως πρώτη ιδέα την περιφερειακότητα, την ίδια στιγμή (τη σύμπτωση!) που οι υπάλληλοι της παγκοσμιοποίησης ζητούν «το μέγεθος των επικρατειών να είναι πολύ μικρότερο του σημερινού κράτους» (Φ. Κοζύρης, Κ.Ε. 25/3). Υπάρχει και η πραγματική αντιπολίτευση του ΚΚΕ, εκτός αν επαναλάβει τον άθλο του 1989 με την αποδοχή της ΕΟΚ και τη συγκυβέρνηση με τη Ν.Δ., που επανελήφθη υπογείως και στις δημοτικές εκλογές του 1998. Τι βολική αντιπολίτευση, πράγματι!

Αυταπάτες τέλος! Δεν είναι κακοί μόνον οι ηθοποιοί. Είναι ολόκληρη η παράσταση. Να κατεβεί. Άλλο έργο. Δεν νομίζουμε ότι τόσο ιστορία πολιτισμού και αγώνων στην Ελλάδα μπορεί να συμβιβάζεται μ' αυτό το κατάντημα. Κάτι να κάνουμε. Εμείς, τουλάχιστον, του ΑΣΚΕ κάνουμε ό,τι μπορούμε. Με περισσότερες δυνάμεις τώρα, ύστερα από την περσινή εκλογική μας ενίσχυση. Με ακόμη περισσότερες, αν μας το επιτρέψει το φειτό αποτέλεσμα. Και πολλοί άλλοι, ο καθένας με τον τρόπο του.

«Νέα κινήματα θα αμφισβητήσουν τη σημερινή πορεία προς το τίποτα», προβλέπει ακόμη και ο ΟΗΕ! Να εκφραστούν πολιτικά! Την Κυριακή μπορεί να γίνει ένα βήμα. Ο καθένας, τουλάχιστον της δικής του ψήφου, μπορεί να είναι απόλυτος κύριος.

**Μέλος της Ε.Ε. του Αγωνιστικού Σοσιαλιστικού Κόμματος Ελλάδας (ΑΣΚΕ).*